

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ'NE ARMAĞAN

"Çocuğun Gördüğü Düştür Barış"

Yannis Ritsos

Barış

Çocuğun gördüğü düştür barış.
Ananın gördüğü düştür barış.
Ağaçlar altında söylenen sevda sözleridir barış.

Akşam alacasında, gözlerinde ferah bir gülümseyişle döner ya baba
elinde yemiş dolu bir sepet;
ve serinlesin diye su, pencere önüne konmuş toprak bir testi gibi
ter damlalarıyla alında...
barış budur işte.

Evrenin yüzündeki yara izleri kapandığı zaman,
ağaçlar dikildiğinde top mermilerinin açtığı çukurlara,
yangının eritip tükettiği yüreklerde
ilk tomurcukları belirdiği zaman umudun,
ölüler rahatça uyuyabildiklerinde, kaygı duymaksızın artık,
boşa akmadığını bilerek kanlarının,
barış budur işte.

Barış sıcak yemeklerden tüten kokudur akşamda
yüreği korkuyla ürpertmediğinde sokaktaki ani fren sesi
ve çalınan kapı, arkadaşlar demek olduğunda sadece.
Barış, açılan bir pencerden, ne zaman olursa olsun
gökyüzünün dolmasıdır içeriye.

Bir tas sıcak süttür barış ve uyanan bir çocuğun gözlerinin önüne tutulan kitaptır.
Başaklar uzanıp, 'ışık! ışık!' diye fısıldarken birbirlerine!
Işık taşarken ufkun yalağından.
Barış budur işte.
Kitaplık yapıldığı zaman hapishaneler
geceleyin kapı kapı dolaştığı zaman bir türkü
ve dolunay, taptaze yüzünü gösterdiği zaman bir bulutun arkasından
cumartesi akşamı berberden pırıl pırıl çıkan bir işçi gibi;

barış budur işte.

Geçen her gün yitirilmiş bir gün değil de
bir kök olduğu zaman
gecede sevincin yapraklarını canlandırmaya.
Geçen her gün kazanılmış bir gün olduğu zaman
dürüst bir insanın deliksiz uykusunun ardısına.
Ve sonunda hissettiğimiz zaman yeniden
zamanın tüm köşe bucağındaki acıları kovmak için
ışktan çizmelerini çektiğini güneşin.
Barış budur işte.

Barış ışın demetleridir yaz tarlalarında,
iyilik alfabesidir o, dizelerinde şafağın.
Herkesin 'kardeşim' demesidir birbirine, 'yarın yeni bir dünya kuracağız' demesidir;
ve kurmamızdır bu dünyayı türkülerle.
Barış budur işte.

Ölüm çok az yer tuttuğu gün yüreklerde,
mutluluğu gösterdiğinde güven dolu parmağı yolların,
şair ve proleter eşitlikle çekebildiği gün içlerine
büyük karanfilini alacakaranlığın...
barış budur işte.

Barış sınıksız kenetlenmiş elleridir insanların
sıcacık bir ekmektir o, masası üstünde dünyanın.
Barış, bir annenin gülümseyişinden başka bir şey değildir.

Ve toprakta derin izler açan sabanların
tek bir sözcüktür yazdıkları:
Barış.
Ve bir tren ilerler geleceğe doğru
kayarak benim dizelerimin rayları üzerinden
buğdayla ve güllerle yüklü bir tren.
Bu tren barıştır işte.

Kardeşler, barış içinde ancak
derin derin soluk alır evren.
Tüm evren,
taşıyarak tüm düşlerini.
Kardeşler, uzatın ellerinizi.
Barış budur işte.

Yannis Ritsos